

nek a magyar biztosító intézetek is. 9. Az új határ által keltészkadót ármentesítő társulatok vagyonának felszámolása, illetve rendezése. 11. Kereskedelmi megállapodások a legtöbb kedvezmény nyújtása alapján. 12. Jegyzőkönyvek: a magyar kormány és a másik szerződő fél közli

a gyámpénztári összeírásokat egyelőre az adatok összegyűjtése érdekében.

Az egyezmények megkötésének eredményei mielőbb mutatkozni fognak, egyrészt a kölcsönös forgalomban, másrészt a két állam közötti szomszédi jóviszonyban.

## Stresemann a szakértői vélemény után kialakult helyzetről.

Berlin, április 28. Dr. Stresemann német birodalmi külügyminiszter vasárnap Bóroszlóban beszédet mondott, amelyben a szakértők véleménye nyomán kialakult helyzettel foglalkozott. Noha a helyzet képe Németország részéről csak a május 4-én megválasztandó birodalmi gyűlés révén fog teljesen tisztázódni, az már ma is világos, hogy Németországnak érdekében áll tovább haladni a megoldás azon útján, amelyre most a gazdasági ésszerűség és belátás követelkezésében rálepett. Hangsúlyozta a német gyárosok birodalmi szövetsége is, hogy előfeltételül biztosítani kell Németország egész területére a gazdasági és politikai felségjogokat. Vissza kell adni a birodalmi vasúti hálózat egységét, meg kell engedni a kiutasított emberek visszatérését házi tűzhelyükhöz. Ami a Németországra kirovandó terheket illeti, a szakértők véleményéhez képest a német közgazdaság feleslegéből szabad néhány szolgáltatásokat teljesíteni a külföld részére.

A belga miniszterelnök Párisban.

Páris, április 28. Poincaré miniszterelnök Theunis belga miniszterelnökkel és Hymans külügyminiszterrel megbeszéléseket folytatott, amelyek egész délelőti tartottak. Theunis az értekezlet után kijelentette, hogy teljesen magánmegbeszélést folytatott Poincaréval, sem tiltakozások, sem gyorsírók nem voltak jelen a beszélgetésen. Hozzátette még a miniszter, hogy este visszatér Brüsszelbe, mert holnap a szenátus-

ban felszólal a pénzügyi költségvetés érdekében. A két belga miniszter Poincarét villásreggelire hívta meg, amely után újabb megbeszélés volt.

Mussolini a német jóvátételi szakértői jelentéséről.

Páris, április 28. A *Petit Parisien* beszélgetést közöl Mussolini olasz miniszterelnökkel, aki a szakértők jelentését fontos lépésnek tartja a jóvátételi probléma és az ezzel összefüggő kérdések megoldásának előkészítésére. Mussolini már közvetlenül a ruhrvidéki megszállás után azt az álláspontot foglalta el, melyet a szakértők jelentésükben hangsúlyoztak.

Az amerikai német kölcsön.

Páris, április 28. Mint a *Petit Parisien* jelenti: Morgan azért utazott Londonba, hogy a City bankjaival megbeszéléseket folytasson. A *New York Herald* jelentése szerint Morgan azt a kijelentést tette, hogy az amerikai pénzemberek nagyobb mértékben vesznek részt a 800 millió arany márkás német kölcsön jegyzésében, ha Németország a szövetségesek megegyeznek a szakértői tervek végrehajtásában.

Páris, április 28. A *Chicago Tribuna* neworki jelentése szerint híre jár amerikai pénzügyi körökben, hogy a Németországnak nyújtandó ötmillió dolláros hitelt fölemelik 50 millió dollárra. Ennek a tervnek célja, hogy a szakértői tervet megvalósítása esetén biztosítsák a német valuta stabilitását.

se, száz napszámok közül egy se és száz rendőr közül egy se volt zsidó.

— A keresztények — folytatta tovább a kulturát Ulain — a külvárosban laknak, a zsidó bankárok pedig a belvárosban a palotákban és első osztályon utaznak.

Ezúttan „a zsidók rettenetes terjeszkedéséről” beszélt.

— Gondolhatják önök, hogy mi lesz ebből.

— Az „ébredésit” a fiataloknál kell kezdeni és rámutatott erre a körülötte álló 10—12 éves gyerkőcökre, lelt erre nagy taps, éljeneztek Böhm Antal állami tanítót, aki kivézenyelt ide a gyerkőcöket — tanulni.

— Zsidó rabszolgásgazdálkodozzanak-e fiaink? mondotta. Metreszek legyenek-e lednyaink? Élni akarunk, ezért vagyunk antiszemiták. Fölébredni, föl kell ébredni, ha ütött az óra és ha azt akarjuk, hogy fiaink ne legyenek zsidók rabszolgái és lednyaink ne legyenek zsidók metresszel!

Ezután kezdődött a rohanás a nagybankok ellen. Nem a parlament kormányoz ebben az országban, mondotta, hanem 10—12 zsidó bankigazgató. Bankoligarchia van itt most, de majd nem lesz, kiáltott hangosan. Végül megállapította, hogy a bankoligarchia: a zsidóké.

Beszéde utolsó szavaiban lövészeti tudományát fitogtatta a Tisza-pör nagyszállítója, jelenleg Friedrich István barátja. Azt mondta:

— Itt van előttem a nagy zsidófal. Hiába lönnék bele, nem találnám el azt, amit akarék. Azt a karikát kell célba venni, amelynek közepére a bankoligarchia van írva. Ezt jegyezzétek meg bajtársaim. Eljő még az idő, amikor azt fogom kiáltani: Fel a jegyvert! célozz! tüzelj! Ezután lelkes tapsok következtek, majd a kultúrával teli délután Beethoven hangjai mellett ért véget. Hegedültek. Mégis csak volt valami kultúra.

Vér György.

## A szegedi országos gyorsíróverseny.

Szeged, április 28. Az Országos Gyorsíró Tanács még decemberi teljes ülésén elhatározta, hogy az 1924. évi országos gyorsíróversenyt Szegeden tartja és azon kintzi a kultuszminisztérium vándordíját: a Cicerót író Tirót. Ezt a 26,000,000 korona értékű bronzszobrot első ízben a makói állami főgimnázium gyorsíróköre, a múlt évben a budapesti kereskedelmi akadémia gyorsíróköre nyerte, az idén Szegeden mérkőznek a dicsőségért az ország gyorsírói.

Az egyesület a verseny idejét május 29-ére tűzte ki s ezt az országos gyorsíró-találkozást napot összeköti a legnagyobb magyar gyorsíróról, Fabró Henrikről való megemlékezés ünnepével. Az emlékbeszéd tartására az egyesület dr. Gopcsa László kultuszminiszteri c. államtitkárát kérte fel, s képviselteti magát a nemzetgyűlés elnöksége is. A versenyirás vezetésére az Országos Gyorsíró Tanács dr. Hencz Károly volt országgyűlési képviselőt, dr. Dengl János közgazdasági egyetemi rendes tanárt és dr. Rónay Károly nemzetgyűlési gyorsíró tanácsost küldte ki. A kereskedelmi minisztérium a versenyre utazó tanulói fűjáság számára félárú vasúti jegykedvezményt engedélyezett.

Az agilis egyesület élénk propagandát fejt ki versenyirása érdekében, a vidéki és fővárosi iskolák tanulóinak színe javát küldik a versenyre. Minden elő volna készítve, csupán anyagiilag kellene hatásosabban támogatni a gyorsírókat. Szeged városa nagyon szűkebbül támogatja az ország fiatalosságának versenyét, 500,000 koronát szavazott meg a verseny segélyére, ami körülbelül egy távolabbról ideutazó tanuló költségeinek felel meg. Békében 2500 koronát adott a város és bankettet. Ma legalább 200—200 aranykoronát elvárának Szeged városától, amelynek iskoláira lesz tulajdonképpen nagy buzdító hatással a rendezendő versenyirás, amely a szegedi gyorsírási életbe öntöttek erőit és gyorsírást tudó generációk képzését segíti elő. Budapesten is lesz május 10-én kerületi verseny, amelynek egyik díja a Magyar Távirati Iroda által kintzított 100 arany, egy másik díja 1,000,000 korona.

A verseny iránt országsszerte nagy az érdeklődés és a szegedi gyorsírók hiszik, hogy a város tanácsát is sikerülni fog az ügy érdekében más határozatra bírniok. A szegedi és makói gyorsírók erősen készülnek a mérkőzésre.

## Melodráma énekszám, Eckhardt és Ulain.

Szeged, április 28. (Saját tudósítónktól.) Vasárnap délután, a május elsejei politikai csönd kezdetén, a szegedi ébredők, fajvédők és egyéb intranszigensek melodramás, muzsikuss kulturáldélutánt tartottak. A „kulturát” — úgy látszik — a melodramák, zongrák és hegedűk között ezúttal Eckhardt Tibor és Ulain Ferenc szolgáltatták, előbbi dicső multu sajtótíró és Dorozsma követe, annak a Dorozsmának, ahonnan az államrendőrséget vissza kellett rendelni az Eckhardt-választás idejére, — utóbbi fiskális, felmentett horogkeresztes fővezér és a Tisza-pör nagy szállítója.

A kultúrával teli délutánt abban a teremben tartották meg a fajvédők és egyéb intranszigensek, amelyben a szabadkőművesek tartották összejárveleiket és amelyet Zsirkay János ébredői kommunizáltak el. A magas kultúrájú délutánnak fényes külsőségei is voltak. Husztagu lánysapka és egyetemi örség állott sorfalat és tisztelgett a terem közepén, amíg Eckhardték bevonultak. A kormány felhivatalos könyvomatosa, a Magyar Távirati Iroda pedig három gyorsírót vezényelt ki erre a kulturális délutánra, hogy teljesen szószerint, egymást váltogatva írják le a nagyjelentőségű beszédeket. Annak a kormány-nak felhivatalosa küldött ki három gyorsírót, amely jelenleg liberalizmust hirdet és amely élesen szemben áll a fajvédőkkel, sőt két lapjukat is betiltotta szombatán. És a külsőségekhez tartozik az is, hogy feljegyezzük annak az állami tanítónak a nevét is, aki tanítványait kivézenyelt a délutánra, a 10—12 éves gyerekeket, hogy énekükkel üdvözlőljék az ébredők és gyűlölködésre uszító vezéreit és hogy végighallgassák és tanuljanak az „intranszigen” beszédekből; ennek a tanítónak a neve Böhm Antal, a Madách-utcai polgári iskolának kitűnő ének- és rajztanára.

Lábas Endre nyitotta meg a kultúrával teli délutánt és ismét hitet tett az éles intranszigenca gondolata mellett.

Eckhardt Tibor elegánsan és frissen pattant fel helyéről és kijelentette kulturális előadásának elején, hogy ez alkalommal politika helyett inkább általános érdektárgyakról fog beszélni. A „Nemzeti gondolatról” címezte meg előadását. A mintegy százötven főnyi hallgatóság ekkor is lelkesen éjjezett, az éjjezés előimádkozói

természetesen a kivézenyelt 10—12 éves fiúcskák voltak.

Jól átgondolt beszédében kijelentette, hogyha a nemzeti gondolat öntudatosan, ébredő szellemen élte volna régen az emberekben, sok minden másképp történt volna. Kisintelligenciájú közönségének percekint odadobált egy-két idegen szót és nevet, hogy elhabuljanak tudásától és így veletl egy történelmi visszapillantást a nemzeti gondolat fejlődésére. Napoleonról is beszélt, majd Lendvai-Lehnerrel is (ő nevezte így) és itt kijelentette, hogy biológiai jogokról nem lehet beszélni, de igenis lehet történelmi jogokról.

Erre egymásután röpködtek a közbekiáltások minden indokolás nélkül:

— Igen a zsidó sajtó! A zsidó sajtó! A Miklós Ármint! Le velük!

Eckhardt ezután kijelentette, hogy nemzetközi kultúra nem volt és soha nem is lesz, itt azonban, úgy látszik, elfelejtette a fejlett kultúrájú ébredő-elnök, hogy Dante, a humanisták, Leonardo da Vinci, a renaissance művészei nem egy országra szóló kultúrát adtak, hanem világ-felfogást, kultúrát, művészetet teremtettek az egész világnak.

Beszéde végén köszönetet mondott Eckhardt mindenkinek és különösen a 10—12 éves fiúcskáknak, akik körülötte állottak, majd Ady Endre szavaival (Ady nevét nem említette) fejezte be előadását:

— „A Tűznek nem szabad kialudni!”

Melodramák és énekszámok után Ulain Ferenc lépett a fórumra. Először is bocsánatot kért „néhány derék detektívtestvérétől”, akik csalódní fognak máma, hiszen nem fog politikáról beszélni — bármennyire szeretne is —, csak a zsidókérdésről.

— Ma jó fiú leszek! tette aztán hozzá.

Aztán szépen megállapította, hogy ő, már tudniillik „ők” — bornírlaknak és unintelligenseknek, műveletleneknek mondják az antiszemitákat. És azt is megállapította, hogy „ők” azt hirdetik, hogy nem lehet különbséget tenni ember és ember között. Hát hogyan lehetne, mondotta, amikor 1910-ben száz ügyvéd közül 47 volt zsidó, száz orvos közül 50, száz bankigazgató közül 89, száz mészáros közül 21, száz cipész közül 12, száz kőműves közül egy